

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvartum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput II. Idem (a) Pictaviensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74533)

CAPUT II.

Idem (a) *Pictaviensi Episcopo.*

Veniens ad nos P. presentium lator, nobis fraternitatis tuæ literas presentavit, ex quarum tenore perpendimus, quod quandam duxit in uxorem, quam quidam dissuaserunt ei per mensem, ex quo eam duxerat, non cognoscere. Contigit autem, sicut dicit, quod pater sponsæ duxit uxorem suam, quæ sponsæ mater erat, quam in hujus lecto jacentem ipse diabolo suadente cognovit. Transacto verò mense, tam pater, quam alii propinqui coegerunt ipsum, ut cum ea matrimonium consummaret, quod facere noluit, donec tecum super hoc loqueretur. Tuis igitur inquisitionibus taliter respondemus, quod si occultum esset hujusmodi peccatum, non posset matrimonium rescindere, quod publicè contraxisset. Unde si publicum est, quòd matrem sponsæ cognovit, si sponsæ nunquam carnaliter adhæsit, imponenda est ei poenitentia paulò major, quàm pro (b) adulterio, & exinde peractâ poenitentia, vel parte ipsius poenitentia, poterit ex dispensatione cum alia matrimonium contrahere, & illa alii nubere, & pater sponsæ, si vult, potest factum dissimulare. Cæterum si sponsam cognoverit, antequam matrem, vel post, nunquam eam, vel aliam in uxorem potest accipere.

NOTÆ.

1. (a) *Pictaviensi.*] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titulo. cap. 3. & post Concil. Lateran. p. 12. cap. 4. ex quibus codicibus tex-

tum hunc transferibo. De Pictaviensi diocesi nonnulla notavi in cap. 20. de rescriptis.

(b) *Pro adulterio.*] Quia adulterio adjunxit incestum lato modo. Textum hunc exponemus infra proximo commentario.

2.

CAPUT III.

(a) Alexander III.

DE illo autem, qui uxorem fratris sui antequam ei matrimonio jungeretur, proponit se agnovisse, hoc tuæ prudentiæ respondemus, quod nisi publicum, & notorium fuerit, aut idoneis testibus comprobatum, ipsum prius præfatam mulierem cognovisse carnaliter, prædictum matrimonium occasione illa impetere non permittas. Super (b) eo verò, quod asseris, Saracenum quemdam de muliere Christianæ, quam per xiv. annos retinuerat, filios suscepisse, disc. t. duximus respondendum, quod tam Saracenus, quàm mulier pro tanto excessu gravi sunt animadversione (c) plectendi.

NOTÆ.

1. (a) *Alexander III.*] Ita legitur in secunda collectione, sub hoc titulo. cap. 2. & licet nullibi exprimat, cui rescribat Pontifex, facile tamen cognoscitur ex principio hujus textus, in presenti referri secundam partem decretalis ipsius Pontificis, cujus principium alibi extat.
2. (b) *Super eo verò.*] Verba quæ sequuntur, omittit Raymundus, ut minus propria hujus tituli, cum potius spectent ad titulum de Judæis & Sarracenis. Circa poenam verò Catholicis com-

miscitis se carnaliter cum Judæa, videndi sunt textus in cap. reos 25. q. 5. l. ne quis 6. C. de Judæis, l. 10. tit. 25. part. 7. ubi Judæo imposta est poena mortis, mulieri verò pro prima vice confiscatio medietatis bonorum, pro secunda bonorum omnium, dummodo filii non extent: quam poenam explicat Antonius Gomez in l. 80. Tauri, num. 26. Bossius in praxi, tit. de coitu damnato, Covarr. in 4. 2. p. cap. 6. §. 11. Pichardus in manu dicit. 3. p. littera C. numero 37.

(c) *Plectendi.*] Quatenus Judæi ab Ecclesia poenis temporalibus puniri possent, exponemus in cap. 1. de Judæis.

3.

CAP.